

Jasno je, tovarišice, da mi nismo proti verskim čustvom poedincev, proti svobodi vere in religije, smo pa proti temu, da se verska čustva izkoriščajo za umazane, protiljudske, izdajalske politične namene, kar Vatikan in večina duhovnikov v Sloveniji dela in jim delno tudi uspeva, zlasti med ženskami. Prav zaradi tega naglašam in ponavljam, da se je treba boriti za zdrav razvoj naših otrok in jim dati vzgojo, o kateri je govoril tov. Tito: vzgojiti ponosne, samozavestne, iskrene ljudi, zavestne graditelje socializma, ljudi, ki bodo neizmerno predani svoji domovini, hkrati pa vzgojeni v duhu pravega internacionalizma.

(Iz govora tov. Lidije Sentjurca na III. kongresu AFŽ Slovenije).

Leta 1.

Jesenice dne 18. decembra 1948

Štev. 38

OB SEDEMLETNICI JA

Naša armada -

kovačnica novih ljudi

Dne 22. decembra bo poteklo sedem let, ko je bila formirana na ukaz maršala Tita prva regularna edinica NOV. Prva proletarska brigada. Ta dan praznuje naša Armada kot svoj rojstni dan, kot svoj praznik skupno z vsem delovnim ljudstvom Jugoslavije.

Nobena druga vojska, razen Rdeče armade, ni med zadnjo vojno v tolikšni meri razvila množičnega heroizma. V našo vojsko so med vojno pritekali stotisi delavcev, kmetov in intelektualcev, v nji rasli, se razvijali in prerajali v zavedne, disciplinirane borce, organizatorje in voditelje, v nove ljudi, graditelje novega življenja.

Naša armada se je gradila na najdoslednejših demokratičnih idejah: borba za svobodo narodov, za pravice delovnih ljudi, za bratstvo in enakopravnost narodov. To so ideje Lenina in Stalina, ki jih je v naših kazmerah mojstrsko uresničila KP s tov. Titom na čelu.

Prav tako, kakor je naša armada delala velike korake v svojem razvoju med vojno, ko je rasla iz partizanskih odredov v sodobno armado, tako tudi zdaj v razdobju miru koraka naprej ter se izpopolnjuje. V nji se vzgajajo in nastajajo bodoči heroji in hkrati še usposablja stotine, tisoči in desetstoti najboljših sinov naše države, da se bodo lažje, hitreje in z večjim znanjem ter spretnostjo po odhodu iz vojske lotili dela za povzdigo države, za ustvaritev boljšega življenja zase in svoj narod. — Zato rastejo iz naše armade najboljši delavci v naših tovarnah in na njh.

Ni naključje, da se sleherni naš človek ponaša, da je služil v armadi ter s posebnim zanosom in radostjo pripoveduje o dneih, ki jih je prebil v nji.

Naša armada je ljubljene naših narodov. Sad je njihovih najplemenitejših in največjih naporov. Za njeno zmago so dali življenje največji junaki naše domovine, za njeno zgraditev so delali najboljši duhovi naše dežele, nad njo bdi oko njenega ustvarjalca in voditelja tovariša Tita.

Med vojno se je naša armada borila za osvoboditev izpod tujega jarma, s krvjo je umivala in umila sramoto, katero so na slavo, tradicije in orožje naših narodov vrgli izdajalci in izrodki. Borila se je za nove odnose v Jugoslaviji — za ljudsko oblast, za oblast delovnih množic, delavcev in kmetov in izvajala to oblast. — Armada še nadalje varuje te pridobitve, straži meje naše države in vliva strah in spoštovanje vsem našim sovražnikom.

V naši ljudski armadi je cvet našega ljudstva, zato morajo biti obveznosti ljudstva in ljudskih oblasti do nje še večje in ljubezen ljudstva še globlja in

Pravilna odmera dohodnine kmetom - važen korak k socializaciji vasi

Pred nedavnim so krajevne davčne komisije dovršile svoje delo pri ugotavljanju narodnega dohodka kmetom. Da bi delo pravilno, nepristransko dovršile, so dobile s strani okrajne davčne komisije, kakor tudi političnega aktiva, potrebne instrukcije in pomoč. Posebno okrajni aktiv se je zavedal, da je davčna politika važen in sestavni del naše politično-gospodarske problematike. Zavedal se je, da je odmera borba za socializacijo vasi, borba vključitve delovnega kmečkega človeka v nov družbeni red.

Ponovimo na kratko glavna napotila, ki so bila dana krajevnim davčnim komisijam. Davčne komisije morajo določiti dohodek kmečkim gospodarstvom z ozirom na površino orne, obdelovalne zemlje, upoštevati kakovost zemlje, če je ista plitva ali globoka, peščena, ilovnata in podobno. Važen faktor pri presoji dohodkov od zemlje je nadalje, če je negovana, pognojena; ali nasprotno, če je zanemarjena, neobdelana, skratka zapuščena. Pri živinoreji je važno predvsem za mlečnost krav pravilno krmiljenje, negovanje in sorta. Dohodki od sadjarstva so odvisni od presoje, če so sadna drevesa stara, mlada in kakšne sorte so. Za žitarice je potrebno presoditi, če je svet nižinski, višinski, pognojen itd. Vendar pa je potrebno vse te okoliščine upoštevati individualno za kmečka gospodarstva ob dobrem poznavanju istih. Nikakor ne sme veljati pri ugotavljanju dohodkov iz kmečkih gospodarstev kot merilo povprečje oz. uravnilovka. Poleg dohodkov iz čisto kmetijskih virov pa morajo biti zaiteti tudi vsi dohodki izven kmetijstva, kakor dohodki od voženj, prodaje peska, nočnin, skratka vsi dohodki, ki niso bili zajeti pri dohodkih izrecno iz kmečkih virov. Zelo važna je nadalje ugotovitev prodaje tržnih presežkov po državnih — vezanih, oziroma prostih cenah. Načelo pri bajtarijih in malih kmetih mora biti, da isti nimajo tržnih presežkov, dočim jih srednja in večja kmečka gospodarstva imajo. Take smernice so bile dane s strani okrajne davčne komisije po gospodarski strani.

Se bolj kot pa ta je važna politična stran. Po tej strani pa mora krajevna davčna komisija napraviti tisto bistveno diferenciacijo — razliko med delovnim, zavednim kmečkim sektorjem na eni strani ter izkoriščevalskim, kulaškim na drugi strani. Kakšno merilo pa naj velja tu? Na kratko povedano: kdor

še bolj vroča kot med vojno. Ni večje časti in sreče kot služiti v tej armadi, ni večje in častnejše obveznosti kot pomagati armadi, da se še bolj povzdigne ter da postane še boljše orožje in še strašnejša sila za vse sovražnike naših narodov, miru in demokracije.

se vključuje in hoče razumeti socializem in nudi roko našemu delavcu, ki gradi osnovo današnje petletke — industrializacijo in elektrifikacijo, ta ni prikril dohodkov iz kmečkih virov. Namen letošnje odmere je, da se ustvari prava razredna politika, t. j. obdavčiti občutno izkoriščevalske — kulaške elemente in znižati davke delovnemu, malemu in srednjemu kmetu. Krajevne davčne komisije morajo paziti na tiste sebične pojave na vasi, ki namerno sabotirajo vse upravno-gospodarsko važne ukrepe, tako pri tistih, ki pasivno stoji ob strani. Na drugi strani pa ne smejo krajevne davčne komisije prezreti olajševalne okoliščine pri presoji dohodkov malih in srednjih kmetov, ki se odzovejo vsakemu pozivu oblasti s svojo pomočjo. Tako so bila na kratko navodila, ki so jih prejele krajevne davčne komisije po politični liniji.

Pri primerjavi ugotavljanja dohodkov med okrajno in krajevnimi davčnimi komisijami pa so se pokazale bistvene razlike. Zakaj vse to? Zaradi tega, ker se precej krajevnih davčnih komisij ni držalo prednjih navodil, ker niso vzele delq resno in ker se niso zavedale važne naloge, ki jih izvršujejo v tem času petletke oz. uvedbe socializma. Na drugi strani pa člani komisij niso dobili zadostne pomoči s strani krajevnih množičnih organizacij. Tako neaktivnost s strani članov krajevnih davčnih komisij, kot množičnih organizacij se je pokazala v krajevnih ljudskih odborih: Boh, Bistrica in Boh.

V PEČINAH KOMARČE BIJE DELOVNI KOLEKTIV HC SAVICA TEŽKO BORBO ZA DOSEGO PLANA

Delovni kolektiv na gradilišču hidrocentrale „Savica“ bije odločno borbo za izpolnitev planskih nalog. Delavci tekmujejo, da bi za ceno največjih žrtev dovršili pred rokom za letos določena dela.

Brigada udarnika Milkoviča je pravočasno oskrbela material in inventar. Po zaslugi udarnika Kovača, Severja, strojnika Novinca, tesarjev Jambreka in Palovšnika in drugih je delavska nasebina res vzorno urejena. Minerji-udarniki Šinkovec, Cvetrežnik, Koren, Štrukelj, Levpušek Mirko in Andrej ter Šuligoj so na svojo pobudo spravili težke priprave na take višine, kamor bi se na pogled mogli povzpeti le gamizi. Brigadni sistem je na tem gradbišču uveden v celoti ter so bile v novembru norme presežene za 36%. Da delovni kolektiv vodi borbo zares in zavestno, dokazuje dejstvo, da so zdaj proglasili že 14 udarnikov, 32 tovarišev pa je prejel nagrade. To so dosegli s poli-

srednja vas, kjer se še močno kaže tista stara miselnost odvisnosti malih kmetov od velikih. Množične organizacije niso znale pojasniti, da je delo malih kmetov ravno-tako, ali pa še več vredno, kot delo kulaških elementov. Enakemu postopku pri odmeri dohodnine iz kmečkih gospodarstev se pridružujejo komisije krajevnih ljudskih odborov v Boh, Beli, Zg. Gorjah, Kranjski gori in Gozdu. Napake pri teh komisijah so bile predvsem v neenakomerni ugotovitvi dohodkov med bajtariji, malimi kmeti napram velikim kmetom. Delno nesorazmerje pri obdavčitvi in neobračunani dohodki od zemlje so se pokazali pri komisijah v krajevnih ljudskih odborih: Jesenice, Radovljica in Ribno. Zopet so bile manjše napake, ki so povzročile razlike med okrajno in krajevnimi davčnimi komisijami v dohodkih pri kmečkih gospodarstvih v krajevnih ljudskih odborih: Mošnje, Brezje, Podnart in Sr. Dobrava, v tem, da niso krajevne komisije zajele vse izvenkmetijske virov, oz. niso še sedaj ugotovile ali so bili tržni presežki prodani po državnih — vezanih, oz. prostih cenah.

Vse te nepravilnosti in krivice bo okrajna davčna komisija skušala popraviti, v kolikor pa ji to ne bo uspelo, pa jih bodo morali množični sestanki z aktivom OF načelu. Množični sestanki pa bodo morali dati zmago bajtariji in malemu kmetu, skratka delovnemu kmečkemu človeku na vasi, ki gradi socializem.

tičnim in kulturno-prosvetnim delom, tako da imajo delavci pravi, socialističen odnos do dela.

ZA IDEOLOŠKI DVIG ČLANOV KP

Druga okrajna partijska konferenca, ki je bila septembra meseca na Jesenicah, je med drugim sprejela tudi sklep o skrbi za ideološko vzgojo svojega članstva.

Ta sklep se je pred kratkim začel izvajati. Na Jesenicah se je začela nižja partijska šola, ki bo trajala štiri mesece in sicer vsako soboto popoldne po 4 ure. Šolo obiskuje okoli 100 partijcev iz osnovnih partijskih organizacij, predvsem tisti, ki so v celicah odgovorni za študij.

Vsakokrat sta po dve predavanji po eno uro, nato pa se vrši seminar v dveh grupah, kjer udeleženci razpravljajo in diskutirajo o predavanjih. Iz dosedanjih predavanj moremo sklepati, da kažejo člani polno zanimanje in željo po čim večji izobrazbi. Disciplinava šoli je zadovoljiva in naj bi na tej višini ostala do zaključka partijske šole. Uspehi prav gotovo ne bodo izostali.

Partijski in nepartijski v Tovarni verig v Lescah skupno rešujejo probleme

Lesce, 9. decembra 1948.

Do konca leta nas loči le še dobrih 20 dni, 20 dni odločne in požrtvovalne borbe delovnega kolektiva za doseg letnega plana. Da se ta borba še bolj popularizira in da z njo seznanimo slehernega člana delovnega kolektiva, je partijska organizacija naše tovarne sklicala izredni odprti sestanek, na katerega je povabila tudi nepartijske, najboljše delavce in delavke.

V lepo okrašeni dvorani so se zbrali, da se pogovorijo o tem, kako bodo kljub vsem težkočam, ki obstojajo, plan častno izvršili. Sestanek je otvoril sekretar Partibiroja, ki je poudaril važnost današnjega sestanka, nato pa je, tov. Lado podal notranji in zunanji politični pregled. V sledeči diskusiji so posamezni tovariši poudarjali naloge, ki jih je pred partijske organizacije postavil II. kongres KPS, o osvajaški politiki ZDA in še o raznih drugih dogodkih. „Iz dneva v dan“, je nekdo poudaril, „nam je bolj jasen ogromen pomen pridobitev naše narodno-osvobodilne borbe, posebno če primerjamo druge države, katere duši osvajaški ameriški imperializem“.

Zatem je tovariš direktor poročal o proizvodnem planu in prikazal objektivne težave, s katerimi se je delovni kolektiv boril med letom. Poudaril pa je, da obveznost, ki smo jo dali našemu CK KPS, ne sme ostati prazna beseda, ampak mora postati živa slika naših komunistov, našega celotnega delovnega kolektiva. Nekateri komunisti so predlagali, da bi do konca leta delali še dve nedelji, da bi lažje dosegli obveznosti. Predlog je bil dan na glasovanje. Glasovali so partijski in nepartijski,

OBVEZNIKI PREDVOJAŠKE VZGOJE V ŽELEZARNI NAPOVEDUJEJO TEKMOVANJE

Ko je stopil v veljavo zakon o predvojaški vzgoji, so nekateri mislili, da bo ostal le na papirju, vsled česar so spočetka tako obvezniki kot nastavniki stvar precej zanemarjali. Zaradi tega so se zbrali na posebnem sestanku in se pomenili za izboljšanje dela. Nekaj nastavnikov so izmenjali, nedisciplinirane obveznike pa kaznovali in stanje se je izboljšalo.

Zdaj se udeležuje vežb in teoretičnega pouka preko 80% vseh obveznikov. Na pobudo mestnega centra bodo napovedali tekmovalje vsem industrijskim centrom.

ki so stoodstotno obljubili, da bodo delali dve nedelji in še več če bo treba. Zavezali so se pomagati drug drugemu, zlasti bodo nudili vso pomoč pluznemu oddelku, ki mora v mesecu decembru izvršiti letno proizvodnjo novih plugov-obračalnikov. Pred koncem sestanka so bili najboljši partijski in nepartijski, ki vlagajo vse sile za plan in delajo tudi po 16 ur dnevno, javno pohvaljeni.

I. L.

Mladinske organizacije naj se tesneje povežejo s sindikatom

V nedeljo je bila na Bledu III. konferenca mladine, zaposlene v kovinski industriji Sloveniji. Navzoči so bili tudi člani in zastopniki Okrajnega komiteja KPS, Okrajnega odbora LMS, tovariškega komiteja, ministrstva za industrijo in rudarstvo, Glavne direkcije kovinske industrije Slovenije in drugi. Tov. Drago Seliger, član Glavnega odbora LMS, je v svojem poročilu orisal naloge mladinske organizacije v ko-

vinski industriji po vprašanju doseganja plana, proizvodnih brigad, ideološki vzgoji in drugih nalog. Med svojim govorom je bil večkrat prekinjen z burnim odobravanjem navzoče mladine, ki je stojala vzklikala Partiji in maršalu Titu.

Po referatu se je razvila daljša diskusija, v kateri so mladinci in mladinke zelo kritično poročali in razpravljali o svojih izkušnjah in delu.

V Sloveniji je v kovinski industriji zaposleno 10.162 mladine, od katere pa 12% še ni organizirane v sindikatu. To pomeni, da bo morala mladinska organizacija navezati s sindikalnimi organizacijami tesnejše stike zaradi medsebojnega sodelovanja.

Po zaključku diskusije je komisija za tekmovalje pri GO LMS poročala o uspehih tekmovalja in razdelila nagrade. Prehodno zastavico in kompletna opremo je dobil mladinski aktiv tovarne emajlirane posode v Celju kot najboljši. Drugo nagrado, več umetniško izdelanih slik, je dobil aktiv Tovarne avtomobilov v Mariboru.

Aktiva Litostroja in Železarne Jesenice sta prejela v znak priznanja diplome. Dalje je bilo nekaj aktivov pohvaljenih, trem najboljšim mladincem, članom proizvodnih brigad, pa so bile razdeljene knjižne nagrade. Med nagradjenkami s knjižno nagrado je tudi tov. Čuden Gabrijela, zaposlena v opekarni jeseniške železarne.

Ob zaključku je tov. Drago Seliger poudaril, da je mladina veliko pripomogla k izpolnjevanju plana druge petletke v kovinski industriji. Nato so sprejeli vrsto sklepov in obveznosti za nadaljnje delo in razvoj brigadnega sistema dela.

S konference so poslali tudi resolucijo CK KPS in skupnemu kongresu SKOJ-a in LMJ, v kateri predlagajo, da bi se bodoča mladinska organizacija zaradi dosedanjih zaslug imenovala Komunistična mladina Jugoslavije.

Ne pozabimo letos na

Novoletno jelko

Množične organizacije in starši poskrbite za obdaritev otrok!

Gregorčičeva družina z Jesenic je opravila 783 prostovoljnih delovnih ur

Poleg že objavljenih in znanih junakov dela ne moremo iti mimo družine Gregorčičeve iz Podmežaklje. Ob slovesni izročitvi značk za prostovoljno delo je bila vsa Gregorčičeva družina odlikovana. Oče Ivan, delavec v jeseniški

ur in po podatkih nima tekmeča v tem pogledu.

Na proslavi najboljših delavcev železarne je sedel v kotu dvorane Titovega doma, ko je njega in tov. Markoviča Alojzija kot najboljšega prostovoljnega

Družina Gregorčiča Ivana z Jesenic (Podmežaklja)

železarni in sekretar partijske celice terena Podmežaklja, je prejel od Mestnega odbora OF zlato značko z zvezdo na rdečem polju za opravljenih 223 prostovoljnih delovnih ur. Njegova žena Albina je prejela zlato značko za 163 ur, sin Bruno srebrno značko za 109, hčerki Almira in Kristina pa bronasto značko, ker je vsaka opravila po 63 ur prostovoljnega dela. Istega dne zvečer je bila Gregorčiču Ivanu podeljena še ena zlata značka za 162 udarniških ur v jeseniški železarni. Skupaj je tedaj napravila Gregorčičeva družina do konca novembra 783 prostovoljnih delovnih

delavca pozval na oder tajnik sindikalne podružnice.

Gregorčič Ivan, brat znanega partijskega junaka Jožeta, je sprejel značko vidno presunjen. Na njegovih prsih se že svetijo zlata značka z zvezdo na rdečem polju, ki mu jo je podaril Mestni odbor OF. Delavci so hoteli, da bi kaj povedal v mikrofon, pa je komaj spravil iz sebe: „Hvala za priznanje in za značko!“ Prav tako se je tudi Markovič v svoji skromnosti le kratko zahvalil. Taki so naši najboljši. Nočejo, da bi jih slavili. Skoro bi rekel, da so preskromni.

Izvirni dokumenti nemškega nacističnega barbarstva

Jože Gregorčič, patizanski junak in borec za svobodo

Na mizi pred menoj leži razprostrt velik plakat, ki so ga prostovoljni delavci na Jesenicah slučajno našli med ruševinami bivše Stanovnikove hiše, kjer je imel med vojno zločinski Gestapo svoje prostore. Jeseničani in ostali Gorenjci se tega plakata gotovo še spo-

minjajo, saj so ga septembra 1942. leta brali z največjo grozo in žalostjo v srcu nad padlo žrtvijo-junakom ter z naj-

večjim gnusom in srdom nad razbojniškom-okupatorjem.

V spakedrani slovenščini in pačenjem naših krajevnih imen je poleg nemškega besedila na plakatu natisnjeno tudi tole:

„Ob priliki policijske akcije je bil banditski glavar Gorenjskega Josip Gregorčič iz Asslinga znan pod lažnim imenom Gorenjc, dne 9. septembra 1942 na Jelovici ustreljen.“

Uničenih je bilo tudi 32 rokovenjačev in 8 ujetih. Josip Gregorčič je bil glavar banditov, ki so se nahajali na Gorenjskem. On je bil, ki je izdal povelja za vse gnusne napade in umore nad ženami in možmi. Uničena tolpa je bila ta, ki je v zadnjem času napadla in izropala vasi Kropp, Reifen in Podnart ter izvršila tudi v Wocheiner-Tallu nadaljnje zločine.

Gregorčič je bil tudi inspirator podlega zločina, katerega so izvršili nad uradnim veterinarjem

iz Krainburga. Smrt Bedenka je smrt žrtve za Gorenjsko.

Krvni dolg tega večletnega moskovskega plačanca, boljševiškega glavarja in svoječasne rdečega španskega borca je strašen. Iz poročil in beležkov, katere je imel pri sebi, nedvoumno izvira, da je delal Gregorčič izključno po nalogu morilca Stalina in da je hotel po v rdeči Španiji naučenih boljševiških metodah vzpostaviti sovjetsko krvno gospodstvo tudi na Gorenjskem ter Vas in Vašo domovino izročiti bolševizmu.

Z odločnim dejanjem je sila Rajha ponovno osvobodila Vas Gorenjce. Tudi dalje vas štiti pred grozečim uničenjem banditov. Bodite zato zvesti Reichu!“

Žalosti in ogorčenosti, ki spremljata branje tega plakata, se nehote pridruži še ironičen smehljaj. Morilci naših najboljših ljudi in borcev pozivajo slovensko ljudstvo k zvestobi Hitlerjevemu

Reichu! Za zelo neumne so nas imeli. No, ogromna večina je ostala zvesta, pa ne Reichu, ampak svoji zemlji. Bili pa so na žalost tudi taki, ki so pokorno poslušali glas nacističnih razbojnikov

ter šli in zasadili bratu nož v hrbet. Ne pozabimo tega nikdar! Ne pozabimo nikdar zločinskega generala Rupnika, razbojnika Natlačena, izdajalskega plačanca Kreka, vojnega zločince škofa Rožmana in ostale ustanovitelje Bele garde, bando okupatorjevih hlapcev in krvnikov lastnega zaroda. Ne, slovensko ljudstvo tega ne bo pozabilo, tisoč in milijon let.

Pozabilo pa tudi ne bo zgodovinske resnice, da je bila v najtežjih dneh slovenske in jugoslovanske zgodovine Partija tista, ki je popeljala narode v brez-kompromisno borbo na življenje in smrt. CK KPJ s tovarišem Titom na čelu je visoko dvignil zastavo svobode, da je bila vidna od Triglava do Vardarja, od Trsta do Celovca in še čez. To nam sicer danes nekateri oporekajo, ali prav slučaj Jožeta Gregorčiča ter tisoče drugih neizpodbitno dokazuje, da so komunisti bili prvi, ki so zgrabili za orožje ter začeli organizirati splošen narodni upor.

Jože Gregorčič je bil zvest in predan član Komunistične Partije Jugoslavije po njenem nalogu je bil vodja gorenjskih partizanov in neustrašen borec za svobodo. Za svobodo je živel, za svobodo je daroval svoje življenje v težki borbi proti nadmočnemu zločincu.

Slava partizanu in komunistu Jožetu Gregorčiču!

(Opomba: V eni prihodnjih števil bomo priobčili življenjepis junaka Jožeta-Gorenjca).

ŽELEZARNA JESENICE

Novi Dom igre in dela bo najlepši v Sloveniji

Vprašanje delovne sile je tudi v jeseniškem okraju vsak dan bolj pereče. Železarna in ostala podjetja potrebujejo vedno več delavcev. Zato se postavlja pred vse množične organizacije, zlasti pa pred sindikalno podružnico kovinarjev najvažnejša naloga: razbremeniti naše žene skrbi za svoje otroke.

Bivši dom igre in dela na Šavi ni več odgovarjal sodobnim potrebam. Zaradi tega so uvideli ljudje že spomladi začeli misliti na nove prostore. Uprava železarne je bila temu zelo naklonjena in je prepustila v uporabo vilo bivšega mogotca nekdanje KID Klinarja Hermana. Pred kakimi tremi tedni so se otroci preselili v nove in udobne prostore, v starem DID-u pa pripravljajo dečje jasli, ki so na Jesenicah tudi zelo potrebne.

Le nekaj korakov po poti za osnovno šolo na Jesenicah in že stojimo pred domom. Ko se ustavimo pred stavbo, je vse tiho — kot da ni nikogar doma. Tovarišica upravnica, ki prihi naproti, pojasni, da imajo otroci opoldanski počitek. Tiho še pripomni, da nekateri otroci po kosilu hitro zaspijo, z nekaterimi pa je križ. Nočemo buditi otrok, zato si raje oglejmo druge zanimivosti.

Upravnica pripoveduje, da so se šele pred kratkim vselili in da imajo čez glavo dela s čiščenjem. Manjka še raznega pohištva in obešalnikov, katere posebno pogrešajo v umivalnici. Seveda, pravi, če bi stanovanjski urad v železarni pokazal malo več zanimanja, bi bilo tudi to vprašanje že lahko rešeno. Ko bo enkrat vse to nameščeno, bo to najlepši dom igre in dela v Sloveniji. Vse je v parketu, omare so vzdane v stene, kopalnica je najudobnejša in vsi prostori so ogrevani s centralno kurjavo. Pred stavbo pa je velik in lep vrt, v katerem so zgradili primerno lopo, kjer se bodo otroci v poletnih mesecih igrali in počivali.

V domu imajo prvovrstno postrežbo. Trenutno je v njem nastanjenih okoli 40 otrok. Od teh je 15 stalnih, ki gredo le ob nedeljah in praznikih domov. Spijo v treh sobah, v katerih je prijetno toplo. Lepo postlane postelje kar prevzamejo človeka. Nad posteljami so obešene razne slikanice, na podlagi katerih otroci spoznavajo, katera posteljica komu pripada. Ne znajo še brati, da bi jim mogli dati tablice z njihovimi imeni. Na ta način se izogibemo nesporazumu med otroci, kje bo kdo spal.

Dnevno dobijo otroci po pet obrokov hrane, ki je res okusna in izdatna. Mleko prejemajo iz tovarniške ekonomije. Običajno niti ne morejo vsega pojesti in jim hrana še ostaja.

Med tem časom so se otroci prebudili in vstali. Vsak je dobil kos kruha in jabolko. Šli so na vrt, kjer jim očividno najbolj ugaja. Gospodinja pripravljala večerjo. Nocoj bodo žganci in mleko, kar imajo otroci zelo radi.

V kuhinji za štedilnikom sedi triletni Fricelj in otepa jabolko. Upravnica pravi, da bi ta najraje vedno samo jedel in sicer le jabolko. Na rdečih licih se mu pozna, da se mu dobro godi. Ker se je zmočil, mora biti v kuhinji, da se ne prehladi. Ne vem, zakaj mu mati ne prinese perila, pripoveduje upravnica, da bi ga mogli preobleči. Star je nekaj več kot tri leta, pa mu govor dela še precejšnje težave. Tudi je Fricelj nekoliko premlad za DID. Ko bodo odpri

dečje jasli, se bo skupaj z nekim drugim „mladoletnim“ preselil tja.

Tudi na kulturno-prosvetno delo v domu niso pozabili. Življenje otrok je zelo pestro in zanimivo, igrači imajo dosti. Pripravljajo se na slovesno odprtitev. Tov. profesor Pintarič iz jeseniške gimnazije prihaja večkrat mednje in jih uči petja. Pravi, da kar lepo pojejo in da znajo več narodnih pesmi kot v osnovni šoli. Toverišica pa jim včasih zaigra na harmoniko, pove kako lepo povest, končno pa vsi skupaj zapojejo kakšno narodno ali partizansko.

Na velikem vrtu pred domom, na katerem raste razno lepotočno grmovje in drevje, bodo spomladi zgradili še razne gugalnice in igrišča, da bodo otroci na svežem zraku in soncu v brezskrbnem življenju rasli in se krepili ter vzgajali v novega človeka, poštenega in odkritostnega državljana nove, socialistične domovine, Titove Jugoslavije.

O nekaterih dobrih in slabih stvareh prometnega oddelka

Na strokovnih tečajih se vežba lepo število kurjačev in strojevodi in na ta način pomagajo k zvišanju strokovnih kadrov. Kljub zaposlitvi posejajo štirikrat na teden tečaje.

Tudi prosvetno delo v obratu napreduje. Na praznik nove Jugoslavije smo imeli lepo obiskano obratno proslavo z lepim sporedom in okrašenim stensom. Bilo je tem lepše, ker je sodelovala samo mladina, razen pevcev, ki so pod vodstvom tov. Jermama Martina izvedli del našega programa.

Brigade tekmujejo zelo uspešno med seboj in se kosajo, katera bo imela očušeno lokomotivo in katera bo prihranila čim več dragocenih mazil. V novemburu je bila najboljša brigada številka 13. Kljub močni obremenitvi je bila lokomotiva v najlepšem redu. Na olju so prištedili 20%, kar je zelo pohvalno. Pa tudi ostale brigade tesno sledijo najboljši.

V socialistični državi pa povemo tudi slabe strani. Tako brigada lokomotive številka 5 ne polaga dovolj važnosti s štednjo karbida, ali pa ne upošteva sončne svetlobe. Včasih kar do 9 ure dopoldne vozijo s prižganimi karbidnimi svetilkami, kar si ne znamo prav tolmčiti, ko vendar v železarni ni nobenih predorov. Prav tako bodo morali tudi premikači bolje nakladati premo

na zalogavnik. Včasih ga namreč malomarno namečejo po vsem kotlu lokomotive, da se potem med vožnjo raztresa po tirih železarne.

Omeniti pa moram zlasti še to, da si nekateri popolnoma napačno tolmačijo duh tekmovanja. Bil je slučaj, da nekdo več dni ni nabavil olja, čeprav vemo, da zaradi nizke norme v porabi ni moglo toliko priti. Končno smo le zvedeli, da je dobival olje iz drugega obrata. Prizadeta tovariša naj vzameta to opozorilo resno, ker tak način prav gotovo ni štednja, ampak je, najmilejše povedano, le prestavljanje nekega predmeta iz enega žepa v drugi. S tako „štednjo“ prav nič ne koristimo skupnosti in ni v duhu socialističnega tekmovanja, katerega namen prav gotovo ni, da bi se gotovi tovariši naučili krasti ali kaj podobnega, pri tem pa še dobili pohvale.

NE ZADOVOLJUJMO SE Z DOSEŽENIMI USPEHI

Na proslavi najboljših delavcev, udamnikov, novatorjev in racionalizatorjev jeseniške železarne, o kateri smo obširneje poročali v zadnji številki „Jeseniškega kovinarja“, je delavcem čestital k uspehom tudi direktor železarne tov. ing. Torkar Janko, ki je med

NAŠE DELOVNO LJUDSTVO VRAČA DOLG IVANU CANKARJU

V vseh večjih krajih jeseniškega okraja je delovno ljudstvo svečano proslavilo 30-letnico smrti Ivana Cankarja, neizprosne borca za poštenost in pravico, proti hinavščini in izkoriščanju ljudskih množic s strani klerikalnih in liberalnih režimov. Cankarju je bilo šele v pogojih naše svobode možno zavzeti tisto mesto, ki mu pripada. Za naše ljudi Cankar ni več „nerazumljiv“, ampak nasprotno, zelo in še prav zelo razumljiv in ljubljen človek.

Na Jesenicah so v soboto zvečer priredili člani sindikalnega gledališča „Večer Cankarjeve besede“ pod vodstvom prof. Tomažiča Jožeta. Tako lepega večera na Jesenicah že dolgo ni bilo in moramo dati vse priznanje nastopajočim. Z odra je vel nepotvorjen dih Cankarja, umetnika in borca. Pionirke Zubanc Slavka je z zanosom recitala njegov „Slavospev domovini“, nato pa je prof. Tomažič Jože govoril o Cankarju umetniku-borcu-človeku. Baloh Miha je lepo recital „Gospoda stotnika“, nato pa so člani gledališča podali in prikazali najlepše odlomke iz Cankarjevih del. Kot zadnja točka je bilo uprizorjeno 4. dejanje „Hlapcev“, ki je nazorno pokazalo vso revščino takratnih vaških zapeljancev in sužnjev cerkvene in posvetne gosposke.

Kakor se je jeseniško sindikalno gledališče na najdostojnejši način odločilo spomenu Ivana Cankarja, pa moramo žal ugotoviti, da na proslavi ni bilo opaziti nekaterih zastopnikov naših množičnih organizacij.

drugim rekel (besedilo je zadnjič zaradi pomanjkanja prostora izpadlo):

Doseženi uspehi pa nas ne smejo uspraviti. Prihodnje leto 1949 bo v izpolnjevanju planskih nalog še težje od letošnjega. Zato je treba pojačati tekmovanje in ga omasoviti. Delajmo na to, da bomo leta 1950 slavili še težje priporjeno zmago. Povečajmo proizvodnjo dela. Vedeti moramo, da je svojočasno kapitalizem premagal fevdalni sistem le z večjo proizvodnjo, prav tako bo socializem premagal kapitalizem z večjo in boljšo proizvodnjo. Za uspešno delo pa je potrebno pravilno nagajevanje. Norme niso povsod pravilno postavljene. Izrabimo polno osemurni delovni čas. Zboljšajmo organizacijo dela in znižajmo polno lastno ceno. Napačna je težnja nekaterih po zvišanju plač. S tem ne bomo dvigali življenjskega standarda. Zboljšanje življenjskih pogojev bomo dosegli le z znižanjem polne lastne cene in tako dosegli boljšo realno mezdo.

Kultura in prosveta

Na partizanskem grobu ali

KONEC POTI
(V prenosu 1941—1945)

Zašel sem — sam ne vem kako — na vrt grobov.
Morda tako zelo zaželel sem domov.

Moj dom? Preveč vse mislim nanj in nate, naša vas...
Hej, vstani, brat, iz večnih sanj, da odpočijem se še jaz!

Na grobu je Svobode znak, zato bom spal s Teboj.
Dovoli mi, da siromak končam poslednji boj
■ tem svetom in seboj.

„Ne tlači groba mojega, ker še ne spim.
Iz srca prestreljenega še krvavam...“

Kje vendar sem potem doma? Ne tukaj in ne tam?
Če pridem sem, če pridem tja, povsod sem že — prenan...

Pred plenarom ljudske prosvete jeseniškega okraja

(19. XII. 1948)

Boljšega in lepšega življenja ti nihče ne prinese na krožniku. To spoznanje vedno bolj dozoreva v nas. Zato ga bomo sami ustvarili. Naša petletka je porok za to. Kot ponosni ustvarjalci novih dni bomo šli tudi na plenar ljudske prosvete jeseniškega okraja, kjer se bomo pogovorili o novih nalogah, ki so pred nami.

Pogovorili se bomo o naših ljudskih knjižnicah. Pregledali bomo naše uspehe in napake. Napak je seveda še precej. Po nekaterih krajih knjižnice prav nič ne napredujejo. V Nomenju so ljudje prebrali že vse knjige, ki so v knjižnici, knjižnica pa ni nabavila niti eno novo knjigo. Ponekod so se knjižničarji polenili ali pa se porazgubili po drugih krajih. Vse to nas čaka, da odpravimo takoj in odpremo zopet vrata knjižnic delovnemu človeku, ki po svojem dnevnem delu želi razvedrilo in izobrazbo.

Nad vse važni bodo izobraževalni tečaji po vaseh, ki bodo nudili vsakomur veliko koristnega. O teh tečajih se bomo na plenarju podrobneje pomenili, pa tudi v našem lokalnem glasilu bomo poročali o njihovih uspehih. Vendar že s tem opozarjamo nanje mladino, zlasti pa naše zadržnike, da se vpišejo vanje in jih redno posejajo.

Nadaljevali bomo z našim kulturno-umetniškim delom. Borili se bomo predvsem za globoko idejnost in kvaliteto tega dela. Borili se bomo še nadalje proti ostanekom apolitičnosti v naši prosveti in umetnosti. V tem smislu smo napravili že preteklo leto korak naprej. Večina iger, ki so bile igrane, so nosile pečat idejnosti. Seveda pa se je dogajalo, da je na račun idejnosti trpela kvaliteta igranega dela. Vzrok neuspeha seveda ni v idejnosti, ampak, kako smo se mi na to delo pripravljali. Medlo malomeščansko komedijo, ki samo zabava in ne vzgaja, je lahko naštudirati v treh tednih, dočim komedijo, ki smeši preteklo družbo in kaže njene napake v smešni luči, ni mogoče naštudirati v tako kratkem času. Kar velja za igralsko družino, to velja isto za naše pevske zborove, orkestre itd.

Zlasti pa bomo morali posvetiti veliko pozornost naši mladini in jo množično pritegniti v prosvetno delo. Kako bomo to dosegli? Kaj lahko dosežemo s tekmovanjem v prosvetnem delu, sta nam zgovorno pokazala mladinska festivala v Ljubljani in v Beogradu, kakor tudi revija sindikalnih kulturno-umetniških društev v Mariboru. Dragocene izkušnje mladinskih festivalov in sindikalne kulturno-umetniške revije bomo uporabili pri nadalj-

nem delu tudi mi. Dobro bi bilo, da bi že sedanji plenar sprejel sklep o medsebojnem tekmovanju naših odrov, pevskih zborov, godb, orkestrov, folklornih skupin in določil datum, kdaj bi se vršila ljudsko-prosvetna revija našega okraja.

Ljudsko-prosvetni sveti bi morali posvečati tudi večjo težnjo širjenju našega tiska. Na vasi bi bilo zelo priročno, da bi poleg Ljudskega pravice ali Slovenskega poročevalca bil tudi Kmečki glas in Naša zadruga. Prav tako bi moral biti naročen vsak ljudsko-prosvetni svet na vse naše revije kakor Obzornik, Novi svet, Nova obzrcja, Mladinska revija, Naša žena, Kmečka žena itd. Te revije bi dali lahko na koncu letnika vezati in tako obogatili svojo knjižnico.

Prav tako bi morali ljudsko-prosvetni sveti več dopisovati v „Jeseniškega kovinarja“. Tako bi s svojim delom seznanili vse kraje našega okraja. Isto velja tudi za poročanje Okrajnemu LPS-u, kar je bila dosedaj največja malomarnost KLPS-ov. Le malo jih je, ki so redno poročali.

Ljudsko-prosvetni plenar bo pokazal pot naprej. Še bolj se bomo oborožili z napredno znanostjo in umetnostjo, kajti to bo smrtno orožje za tiste, ki bi nas radi ovirali v našem gospodarskem, političnem in kulturnem poletu.

Klim.

Člani socialnega zavarovanja, shranite ta članek

(Nadaljevanje iz 37. številke „Jesniškega kovinarja“)

„PRIHVATNICA“ — VAŽNA SOCIALNA USTANOVA

Pri obratnih ambulantah se je pred kratkim odprl nov bolniški oddelek v sobah bivše bolnice na Javorniku takozvana „prihvatnica“. Ta ustanova je namenjena le članom-icam, ki so zaposleni v železarni Jesenice—Javornik. Namen tega oddelka je, da izpolni vrzel, ki je obstojala danes med ambulantno in javno bolnico ter tako zboljša našo zdravstveno službo. V splošnih bolnicah se sprejemajo na zdravljenje le težka in dolga obolenja (zaradi pomanjkanja prostora), medtem ko se bodo v „prihvatnici“ zdravili le lažje obolenja, predvsem samci, ki po taboriških nimajo potrebnih bolniških sob niti postrežbe. V njej bodo našli zatočišče tudi revmatično obolenja, ker je v „prihvatnici“ na razpolago diathermia Guarz-lampa, kopeli in drugo. Sprejem v prihvatnico bo odredil zdravnik tudi vsem onim, pri katerih se ni moglo takoj ugotoviti točno obolenje in pri katerih je treba še opazovanja.

Vsak bolnik, poslan v „prihvatnico“, se mora v njej javiti do 12. ure dopoldne. Kdor pride pozneje, iz tehničnih razlogov ne more dobiti hrane za tisti dan. Red in disciplina v njej bo kot v vseh ostalih bolnicah. Kdor se ne bo pokoraval vsem odredbam v „prihvatnici“, bo črtan iz staleža hraninarjev. „Prihvatnica“ je važna medicinska in socialna ustanova, ki jo bo vsak razumen človek z zadovoljstvom pozdravil.

O OBISKIH ZDRAVNIKA NA DOM

Omenimo naj še neko zelo perečo vprašanje tako za zdravnike kot za paciente, to je: zdravniški obiski na dom. Dežurno zdravniško službo ima samo en zdravnik za Jesenice in okolico, ki traja od sobote od 12. ure do druge sobote do 12. ure. Ako je potrebna nujna zdravniška pomoč, se mora javiti osebo z bolniškim listom dežurnemu zdravniku. Na telefonske pozive, razen v res nujnih slučajih, se ne bo oziral. Obisk je treba javiti dežurnemu zdravniku do 12. ure dopoldne, le v res nujnih slučajih (težke krvavitve, nepravilnosti pri porodu in težke nezgode) ob vsakem času. Obiski, javljeni po 12. uri (razen omenjenih najnujnejših) se bodo izvršili šele prihodnjega dne. Za ne-

potrebne obiske, pa bo nosil stroške bolnik sam in se bo z njim postopalo kot z izkoriščevalcem socialnega zavarovanja.

Ker število zdravnikov ni zadostno in je vsak z dnevno službo preobremenjen, prosimo ponovno, da se strogo držite danih navodil, ker s tem prihranimo zdravniku in socialnemu zavarovanju nepotrebne stroške in pota. Če je kdo čakal tri dni in več bolan doma, ne da bi zahteval zdravniško pomoč, še ni visoka temperatura že vzrok, da bi moral ravno tedaj, ko se je spomnil, v pozni noči klicati zdravnika na dom. Iz izkušenj zadnjih let vemo, da je bilo nešteto zdravniških obiskov nepotrebnih. Zaradi tega se bojimo, da bi nastala kdaj res nujna zdravniška intervencija — pa se tedaj zdravnik ne bo odzval pozivu, ker je bil preje večkrat po nepotrebnem pozvan.

Zdravniški obiski naj ne bodo diktati ali telefonični poziv in nalog po kakih osebi, ki o obolenju ni točno informirana, ampak naj bo osebni dogovor med zdravnikom in bolnikom svojim, tako da bo zdravnik točno vedel, kaj vse potrebuje za čim uspešnejši pregled. Izogibajte pa se pretiravanja o bolnikovem stanju, ker s tem izgubite pri ponovni zahtevi obiska — zaupanje zdravnika. Bodite stvarni, da bo zdravnik lahko sam pravilno presodil in ukrenil najboljše. Pomisli, da zdravnik ne sme biti na razpolago le enemu bolniku in da je njegova odsotnost, ko je šel na nepotreben obisk, lahko usodna za drugega, zelo resnega bolnika. Takih primerov je bilo nešteto v našem okraju.

Zaradi tega je nujno in zelo važno, zlasti ker so prevozna sredstva nedovoljna, da je zdravnik obveščen najkasneje do 12. ure o vseh obiskih, ki jih mora izvršiti tekom popoldneva. Povdarjamo pa ponovno, da se na telefonske pozive, razen najnujnejših, zdravniki ne bodo ozirali.

Ker je zdravniškega kadra zelo malo in mora zdravnik po nočni službi biti naslednjega dne zopet na mestu, jim ne delajmo nepotrebnih potov. Le tako bomo brez večjih motenj tudi v tem cizru prebrodili to dobo, dokler nam ne zrastejo novi zdravniški kadri.

Dr. Č. M.

Glas naših čitateljev

O GORJANSKEM CERKVENEM PEVSKEM ZBORU

Ne mislimo podajati strokovne kritike ali hvale zbora in poedincev, pač pa se bomo zadržali na dogodkih, ki kažejo čudno sliko in miselnost predvsem pevovodje tov. Breganta Mihaela in nekaterih članov tega zbora.

Letos je priredila igralska skupina prosvetnega sveta Zg. Gorje igro „Vido Stašo“. K sodelovanju so povabili tudi člane cerkvenega pevskega zbora. Priznati moramo, da so se vabilu odzvali vsi, razen tov. Jan Polonce, ki je sodelovanje odločno odklonila. Na drugi strani pa ni „imel nihče časa“ za sodelovanje na proslavi delavskega praznika 1. maja. Pevovodja je tega dne rekel, da mora očistiti senožet. Zelo nelepno sliko pa so pevci pokazali 1. novembra, ko se spominjamo vseh umrlih. Na gorjanskem pokopališču so tudi grobovi padlih borcev NOV. Med njimi so tudi sorodniki cerkvenih pevcev. Ali nobeden od pevcev ni pokazal volje, da bi opomnil ali zahteval od pevovodje, da bi se na grobovih padlih žrtev zapela vsaj ena pesem. Poštenim ljudem se je stisnilo srce ob žalostnem prizoru, da pevske cerkveni zbor prezira junake, ki so darovali svoje življenje za svobodo. Druga leta so pevci peli vsaj spomenikom padlih v prvi svetovni vojni, letos pa so šli mimo brez pesmi, kot da so tudi ti krivi, da

ni pri nas — angloameriška cona.

Pričakujemo, da bo prosvetni svet v Gorjah skupaj s Telovadnim društvom ukrenil potrebno, da bodo prostor v mladinskem domu dobili pevski zbori, ki ne bodo prezirali spomina naših najdražjih.

Borci NOV.

NA GOZDNI UPRAVI V BOH. BISTRICI SE JE POJAVIL MIKLAŽ

S protiljudskimi in izdajalskimi duhovniki sta ob zlomu fašizma pobegnili iz naše zemlje najbrže tudi takomenovani „dobri Miklavž“ in „hudobni parkelj“. Pravimo pobegnili, ker ju nihče ni podil. To je dejstvo, zakaj po osvoboditvi so enega kot drugega le redki videli. Pa še tu se je izkazalo, da to ni „pravi“, otroci so hitro pogruntali, da je Miklavž ali parkelj le preoblečen ata ali pa mama.

Tako je bilo tudi v prostorih gozdne uprave v Bohinjski Bistrici letos dne 5. decembra. Otroci gozdnih uradnikov in bližnjih sosedov so se zbrali v inženirjevem stanovanju ter pričakovali „dobrotljivega svetnika“. In res se je pojavil v družbi nerodnega parkeljna, ki je v svoji vnetosti razbil nehoti dragoceno stekleno vazo.

Bohinjci se smejejo in pravijo, da je že skrajni čas, da bi vsaj šolani ljudje, kot so uslužbenci gozdne uprave, opustili te zastarele in neumne navade. Naj jih pometejo z razbitimi črepinjami vred in vržejo v koš... Jelka.

Fizikultura in šport

DVOBOJ V BOKSU NA JESENICAH

Ljubljana : Jesenice 14 : 4

Fizikulturno življenje na Jesenicah je prejšnjo soboto zabeležilo novo poživitev. Jeseniški bokserji so pokazali lep napredek. Mladi bokserji-kovinarji, ki se rekrutirajo iz vrst vajencev in delavcev železarne, so imeli v gosteh tovariše iz Ljubljane.

Dobro izvedeni predtrening je usposobil mlade Jeseničane, da so prebili led in se spustili v ring, kjer so uspešno nastopili proti tehnično nadmočnim in izvežbanim boksačem iz Ljubljane, ki imajo prav gotovo več možnosti za sistematični trening. Mlada bokserska sekcija Jesenice je lahko zadovoljna z nastopom.

Prireditve, ki se je odigrala v lepem športnem in tovariškem duhu, je bila v nabitosti polni dvorani Fizikulture doma, kar kaže ogromno zanimanje za to panogo fizikulture, zlasti med našo mladino. Prepričani smo, da bo Ažmanu in Zupanu uspelo dvigniti raven jeseniških bokserjev na ono višino, ki so jo pokazali v številnih zmagah pred vojno. Ob pomoči vseh, zlasti pa sindikalne podružnice, smo prepričani, da bodo bokserji v vztrajnim in sistematičnim vežbanjem to tudi dosegli. Temelji so podani, če bo tudi uprava Telovadnega društva omogočila agilnim bokserjem nemoteno vežbanje.

Mušja kategorija: Nastopila sta Kos iz Ljubljane in Gregorčič z Jesenic. Bila je najlepša igra večera. Zmagal je Kos po točkah.

Bantam kategorija: Jezernik (Ljubljana) je poštvalnega začetnika Jablana premagal v drugi rundi s k.o.

Pero-lahka kategorija: Jordan (Ljubljana) je v drugi rundi premagal Perkoviča (Jesenice) s k.o.

Dopisi

LEPO USPEL PEVSKI KONCERT V KROPI

Na predvečer 5. obletnice, drugega zasedanja AVNOJ-a je sindikalni pevski zbor „Plamena“ priredil lepo uspel pevski nastop. Mešani zbor je zapel deset pesmi iz trojenja in borbe, dela in vstajanja ženski pevski zbor pa štiri narodne. Ob tej priliki je sekretar OF objasn timeri zgodovinsko okolje stvaritve nove Jugoslavije; mladinka Gašperinova Malči pa je zanosno deklamirala Askertevo: „Mi vstajamo“.

Posebno proslavo so imeli tudi mladinci kovinarske industrije šole v Kropi, ki so recitali in zapeli nekaj borbenih pesmi v slovenskem, srbohrvatskem in ruskem jeziku.

Naslednjo nedeljo je zbor koncert ponovil, ki je po izvajanju prav tako ali pa še lepše uspel, ni pa bila zadovoljiva udeležba.

Pred kratkim je priredil pevski koncert v Kropi tudi možki zbor jeseniških kovinarjev, ki je žel obilo priznanja.

IZ BLEJSKE DOBRAVE

V počastitev III. kongresa AFŽ Slovenije in 30-letnice smrti Ivana Cankarja so na Blejski Dobravi priredili v nedeljo svečano proslavo, na kateri so sodelovale vse množične organizacije. Dvorana je bila polna. Program je bil dobro izbran, posebno je ugajala zadnja točka enodejanka „Lovorjev venec“. Ljudje so bili s proslavo zelo zadovoljni in so se razšli v veselem razpoloženju.

ALI JE TO MOGOČE?

Čudne stvari se nekje dogajajo. Kako je mogoče, da Vovk Janez iz Murave redi šest debelih prašičev le zase, od štirčlanske družine pa dva člana poleg tega dobivata še cele živilske nakaznice. Dva spitana prešiča so že zaklali, ostale pa menda mislijo o božiču. V isti hiši stanujeta tudi dva člana Zveze borcev, pa vsega tega ne vidita. Res, čudne stvari se dogajajo. Jeseničan.

Lahka kategorija: Toplak (Ljubljana) je z večjim tehničnim znanjem zmagal v drugi rundi nad Stojanovičem (Jesenice).

Walter kategorija: Nastopili so štiri. Kot prva sta nastopila Krpučin (Ljubljana) in Pristov (Jesenice). Zmagal je izkušeni Pristov po točkah in tako priboril Jeseničanom prvo zmago.

Kot drugi par sta nastopila Lekič (Ljubljana) in Sušnik (Jesenice). Zmagal je tehnično boljši Lekič po točkah. Bokserja pa sta se preveč posluževala oklepanja.

V tretji borbi te kategorije sta nastopila Šimic (Ljubljana) in Zdravkovič (Jesenice). Zmagal je Šimic že v prvi rundi s k.o.

Kot četrti par sta stopila v ring. Bitenc (Ljubljana) in Kardoš (Jesenice), ki je nudil odlično odpor. Zmagal pa je Bitenc z odlično tehniko.

Srednja kategorija: Kot zadnja sta nastopila prvak Slovenije Draksler (Ljubljana) in stari znanec publike Ažman (Jesenice). Ažman je v tej borbi dokazal, da je sposoben marsikomu prekrizati sanje o prvenstvu. Borba je pokazala vso lepoto pravega boksa. Ažman, ki je zmagal po točkah, je po igri ocenil Drakslerja kot odličnega bokserja, ki pa bo moral naslov braniti z večjo resnostjo in treningom.

Jeseničani želijo domačinom še večjih uspehov, Ljubljancem pa so hvaležni, da so pomagali do tako lepega večera. Takih večerov želimo še in še. Vabimo tudi Mariborčane, da pridejo k nam in ruderje iz zasavskih premožnikov.

TEČAJ ZA TELOVADNE VODITELJE NA JESENICAH

V sredo, dne 15. julija se je zaključil okrajni 14-dnevni tečaj za voditelje telovadnih društev. Tečaj je organizirala sindikalna podružnica, vodila pa Telovadna zveza Slovenije.

V tečaju se je usposobilo 19 pripravnikov za voditelje III. razreda. Težkoče so bile v tem, da so nekateri tečajniki prišli nekaj dni prepozno. Dnevno so imeli 6 ur študija in sicer 6 ur praktičnih vaj (akrobatika, odbojka itd.), teoretično pa so se upoznavali s plavanjem, smučanjem ter organizacijskimi in političnimi vprašanji. Predavanja so bila tudi o prvi pomoči in nazivoslavlju, dve uri pa so imeli študij po krožkih. Vse delo na tečaju je bilo usmerjeno za pridobivanje osnovnega obvladanja vadbe in poveljevanja.

ŠAH

Sindikalno šahovsko društva Jesenice je 10. decembra začelo množstveni turnir za prvenstvo Jesenic. Nastopilo je 12 moštev, vsako s 6 igralci. V ponedeljek, 13. decembra je igralo 8 moštev četrtfinale. Rezultat je sledeči:

Martinarna I : profesorji 3 : 3
martinarna III : promet 2 : 4
gradbeni : Gradis Moste 3½ : 2½
kotlarna-livarna : Energijski 1 : 5

V polfinalu so se plasirali: profesorji, gradbeni (stanovanjski), prometni in energijski oddelki. Igra se po kup-sistemu.

Dne 23. decembra se bo pričel turnir za prvenstvo Jesenic. Prijave sprejema Štrumbelj Zdravko. Pričakujemo čimvečjo udeležbo zaradi uvrstitve v kategorizacijo.

SINDIKALNO GLEDALIŠČE JESENICE

sobota, 18. in nedeljo 19. decembra 1948: Dr Bratko kreft, Celjski grofje. Premiera. — Režija Tomažič Jože, inscenacija Tič Srečko.

SLUŽBO IŠČE

elektroinstalater s sedemletno prakso. 26 let star, neoženjen, išče nameščenja. Delal dalj časa kot okrožni monter na mreži nizke in visoke napetosti. Petar Bačlija, Zmajevu (Bačka).